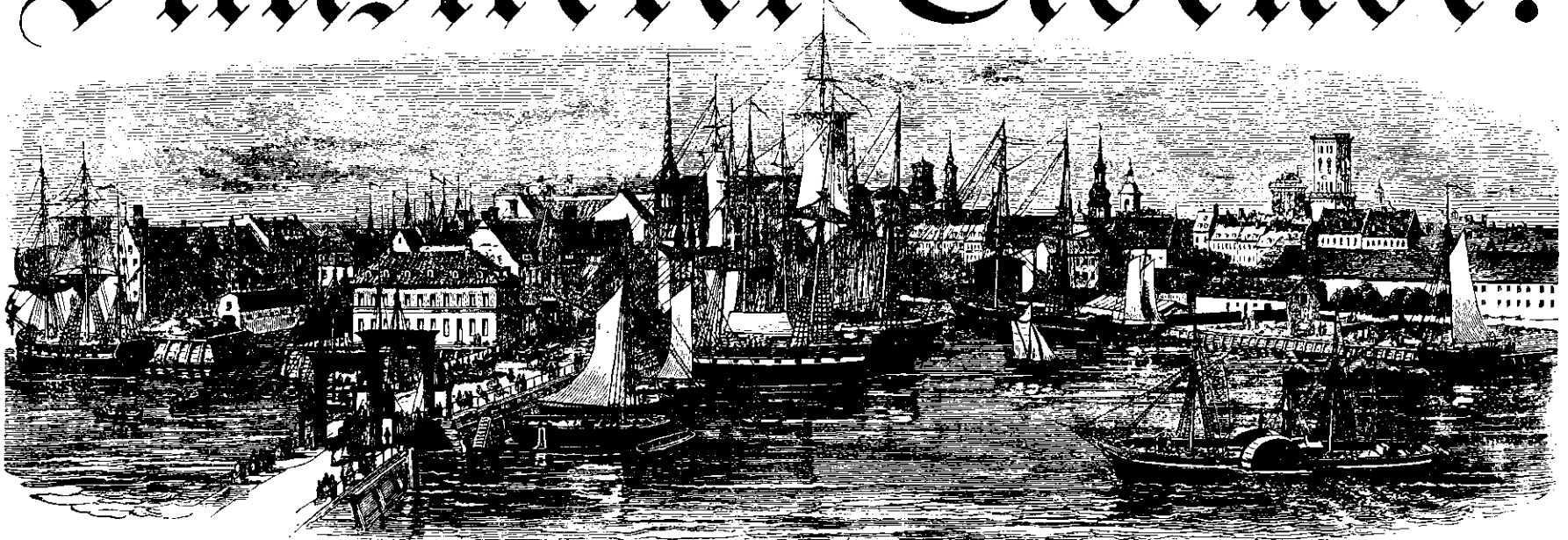

Illustreret Tidende.

Nr. 20.]

udkommer hver Søndag.

Kjøbenhavn den 12. Februar 1860.

2 Rdlr. Kvartalet.

[1te Bind.

Indhold.

Fyrst Variatinski. — Jyllandet. — Uelantet. — Carl Edvard Notvitt. — Betefammerer paa Frederiksberg. — Surreis. — Geistlig Dands paa Formosa. — Høstebogen af H. G. Andersen. — Nar og Fiern. — Meddelelser af blandet Indhold.

Fyrst Variatinski.

Omtrent midt paa den Landstrækning, der stiller det sorte fra det kaspiske Hav, løber en stor russisk Militærvej gjennem Kaukasusens Bjerge fra Stavropol til Tiflis. Paa den østlige Side af denne Vej udspringer Terekfloden, der først løber mod Nord, men derefter gjør en Vending mod Ost og falder ud i det kaspiske Hav. Vesterpaa, men i længere Afstand fra Veien, ligger Kubanflodens Kilder; denne begynder tilfødes sit Løb nordefter, vender sig derpaa mod Vest og strømmer endelig ad flere Mundingar ud i det azovske og det sorte Hav. Ved disse to Floder dannes den saakaldte kaspiske Linie, en med Kajakposter og Fæstninger overfaaet Strækning, hvis østre Deel i de russiske Beretninger betegnes som den venstre, medens dens vestre Deel kaldes den høire Flanke.

Under hele Kampen i Kaukasus har den venstre Flanke været den vigtigste og farligste. Beboerne der, som i Almindelighed indbefattes under Fællesbenævnelser Lesghiere, havde nemlig i Schamyl fundet en i alle Henseender udmærket Fører; medens de Stammer, som boe paa den høire Flanke, de egentlige Tscherkessiere, aldeles manglende en Høvding, der kunde holde dem sammen og anføre dem.

Fyrst Variatinski kom i en meget ung Alder til Hæren i Kaukasus, hvor han stede blev anvendt paa den venstre Flanke. Her tilfjæmpede han sig sin Berømmelse, slog Trin for Trin op ad den militære Rangstige og naaede allerede som ung Mand Titlen af keiserlig Generaladjutant; hans Krigerhæder er ligesom sammenvojet med Kampene der, naar man fortæller om dem, meddeler man de vigtigste Begivenheder i hans Levnet.

Da Fyrst Woronzow kom til Kaukasus, udnævnte han Variatinski til sin Stabschef. De blodige Fægtninger, som da paafulgte, bragte vel ingen Afgjortelse af Striden, men den russiske Krigsførelse blev nu ledet efter en fast Plan, der sikret, om end langsomt, maatte føre til Bjerghøiernes Underkastelse. Hæren trængte frem paa Fjendens Grund, byggede Fæstninger, anlagde Veie og nedbuede Stovene paa begge Sider af disse. Paa denne Maade vandtes der hvert Aar nye Støttepunkter og nye Forbindelseslinier; Bjergrættningen blev erobret stykkevis. Schamyl søgte af al Magt at bringe Forvirring i dette for ham ødelæggende System, han kastede sig, snart hit, snart der, med sin hele Styrke over et enkelt Punkt, indtog Stilling bag Rusjerne, gjorde dristige Streiftog gjennem og hiinsides Fæstningslinien — Alt forgæves; Rusjerne vedblev uroffelig at gennemføre deres Plan og Zmanen opnaaede kun at rykke det skjæbnsvangre Lieblif nogle Aar længere ud i Tiden.

Schamyl formaaede ikke at drage nogen Nytte af Vestmagternes Krig mod Rusland, da han ikke kunde forlade sine Bjerge; efter Fredens Afslutning slog hans Time. Rusjerne havde nu kun en Fjende at bekjempe og Variatinski fik i 1856 Overbefalingen med det Øverv, at undervinge Kaukasus. Fra denne Tid af faldt det ene knusende Slag efter det andet paa de uhykkelige Bjerghøiers Hoved. Fyrsten gik angrebsvis frem paa venstre Flanke og nsejedes med at holde Bjerghøierne paa høire Flanke i Tømme ved at anlægge nye Fæstninger.

Fyrst Variatinski, Overbefalende over den russiske Hær i Kaukasus.